אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תמא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ד סיון תרע"ב - יפו
נמען: מושבת וואדי חנין

הרב קוק שמע שבוואדי חנין ירד מאוד מצב שמירת השבת. הרב קוק כותב מתוך אהבה לחלוצים 'ראשית נקובי ישראל', ומבקש שימצאו עצה להסיר את החרפה, שמכה בעלבון את העם כולו, המביט על הישוב כ'ירושת פלטה'.

עיקרי הדברים

- חילול שבת בוואדי חנין.
- קריאה בחיבה לחלוצים.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ד סיון תרע"ב[4]. [כ"ד בסיוון תרע"ב (1912)]

לכבוד הועד הנכבד במושבה החביבה ודי-חנין [היא נס ציונה] ת"ו, לכל יושביה כולם, רב ברכה ושלו'[5].

אחי היקרים,

הנני מוצא בקרב נפש פנימה, חוב קדוש ואדיר, לקרא אליכם קריאה של חבה, מעוצם יד אהבתי וחבתי העמוקה להדרת כבודכם, בתור חלוצי בנין תחיית עמנו, בארץ תקותנו, תקות דור דורים. והנני בוטח בישרת רוחכם ובאמונת לבבכם אלי, אשר הראיתי לדעת מני אז הנני עומד לשרת את כבודכם בעבודת הרבנות של הישוב, שתקבלו את דברי, דברי ידיד נאמן ומכבד מעומק כל רגשותיו ברצון ובידידות.

זה כמה, אחי החביבים, ששמועה נשמעה לאזני, שדוקא במושבה החביבה שלכם, ירד מאד מצב שמירת קדושת השבת. והירידה כפי השמועה, גדולה היא ואיומה, לכל מי שחי חיים ישראליים במעמקי רוחו, וחש ומכיר מה היא השבת לנו, ומה הוא ערך כבודה וקדושתה הדתית המסורתית, והלאומית ההיסטורית גם יחד.

אחי הנעימים, איני יכול למסור לכם במכתב, אפילו חלק קטן מרשמי יסורי נפשי בכל עת ששמועות כמו אלה מגיעות אלי, על מיטב תקותנו, על הישוב החביב והקדוש ועל חלוציו, שאכן נכיר בהם, ראשית נקובי ישראל, [על פי עמוס ו, א: "נקבי ראשית הגוים" – הנבחרים והחשובים שבעם] מצמיחי ישועה לעם.

יהיו נא אמרי לפניכם לרצון וחפשו עצה, אשר אקוה שתמצאוה, לגול מעל המושבה היקרה את החרפה הנוראה הזאת, המכה בעלבון עמוק על לחיי עמנו כולו, המביט בגאון על ישובנו

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרע"ב - השנה תרע"ב (1911/1912)
5 ושלו' - ושלום

הצעיר, בתור ירושת פלטה [על פי שופטים כא, יז] לעצמיותו, לכל קדשיו ולכל פארו מימי קדם ועד דור אחרון.

חזקה היא תקותי, שבהתעוררות קלה תשיג ידכם למנע כל חילול שבת בכללות ובפרטות ממושבתכם היקרה. עשו אלופי והצליחו, ויהי ד' עמכם, [על פי דברי הימים א כב, טז: "קום ועשה, ויהי ה' עמך"] וזכרכם יתנוסס לתפארת עולמים.

הנני חותם בתקוה אמיצה, כי ירום ימינו וגבר ישראל, ויעשה חיל על אדמת ירושתו מימות עולם, ובגאון ירעה כרמל ושרון, [על פי ירמיהו נ, יט וישעיהו סה, י] ויתפאר בהדרת עולם, בכל קניני רוחו וקדשי קדשיו, אחיכם מכבדכם ואוהבכם לנצח,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳